Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31671
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

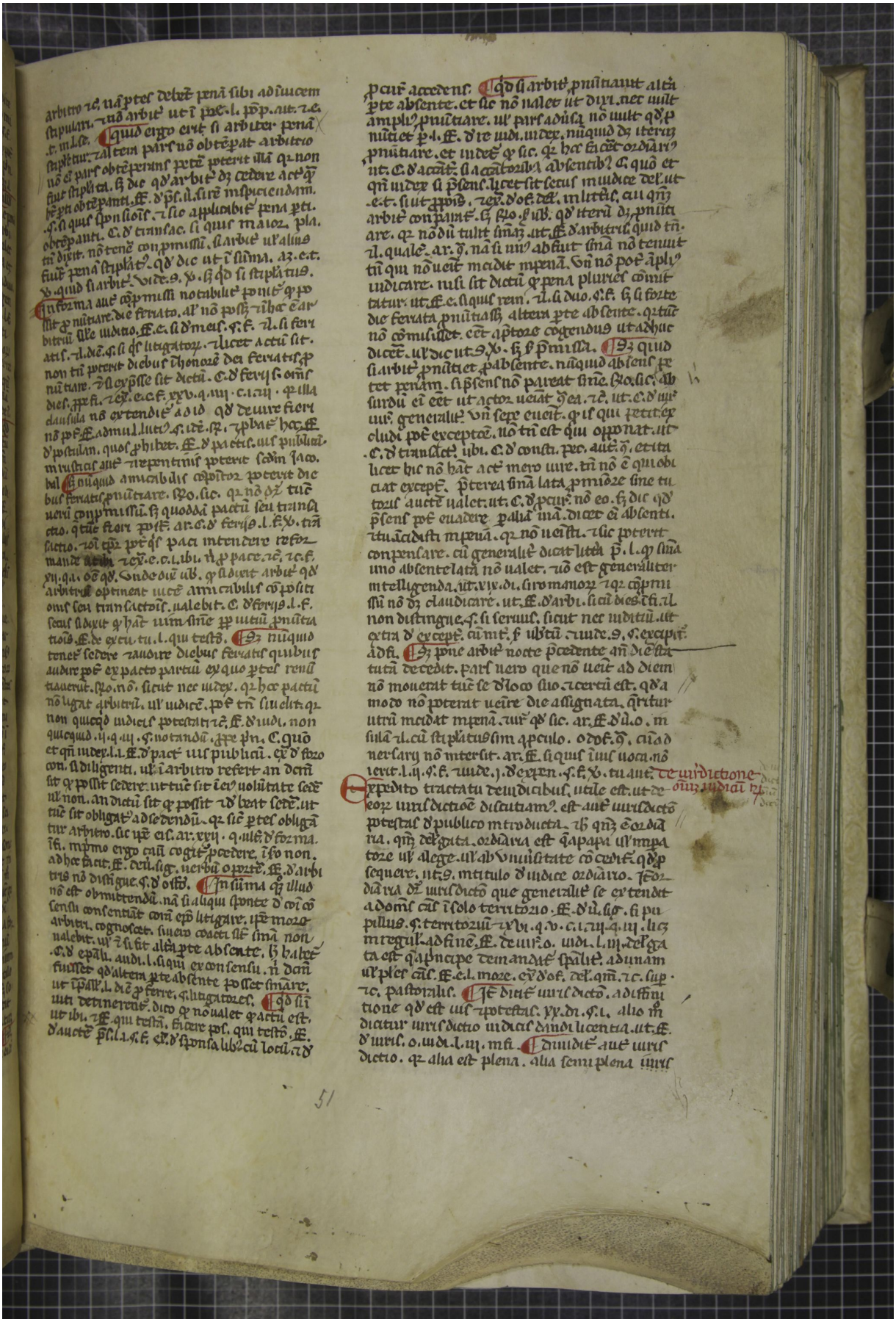

arbitro ꝛc. nā ꝑtes debēt pēnā sibi adiudicem
stipulari. ꝛ nō arbit. ut ī pōe. l. pōp. aut. ꝛc.
.f. m. l. fī. ¶ Quid ergo erit si arbiter pēnā
stipletur. ꝛ alter pars nō obtēpat arbitro
nō ei pars obtēperant ꝑtē poterit illā q̄ non
fuit stipl̄ata. ⁊ dic q̄d arbit. dz cedere act. q̄
bēpti obtēpanti. ff. d. pōf. ii. sire inspiciendam.
.f. si quis sponsoris. ꝛ sic applicabit pēna pti.
obtēpanti. C. d transac. si quis maior. pla.
tis dicit. nō tenē compromissi. si arbit. vl alius
fuit pēnā stipl̄at. q̄d dic ut ī sūma. az. e. t.
v. quid si arbit. vide. 9. v. ⁊ q̄d si stipl̄atus.
¶ Informa aut cōpromissi notabile ponit q̄ po
sit ꝑ nūtiare. die feriato. al nō posse ibi ē ar
bitri. sīle iudicio. ff. e. si d mens. f. k. l. si feri
atis. l. dē. f. si q̄s litigatorē. licet actū sit.
non tū poterit diebus honorē dei feriatis ꝑ
nūtiare. ⁊ si cypsse sit dictū. C. d feriis. omis
dies. ꝑ fi. ꝛ. e. c. f. xv. q. iij. c. i. ij. q̄ illa
clausula nō extendit ad id q̄d deuire fieri
nō potest. ff. ad mu. l. luti. f. ide. ꝑ. ꝑ plus hoc. ff.
d pōtulan. quos ꝓhibet. ff. d pactis. vel publicā
iustitiā aut repentinus poterit sedēn sacra.
bul. ¶ Nūquid amicabilis cōpositor poterit die
bus feriatis ꝑnūtiare. ꝓ. sic. q̄ nō dz tūc
uerū cōpromissū. ⁊ quoddā pactū seu transa
ctio. q̄ tūc fieri potest. ar. C. d feriis. l. k. x. tū
factio. ꝛ. ī ꝑ ꝑ q̄s paci intendere reform
mandē ꝛ. e. c. l. ibi. ut ꝑ pace. ꝛ. ꝛc. f.
xij. q. i. ōē q̄d. Unde dū vl. q̄ dicit arbit. q̄d
arbitrū obtineat ut ē amicabilis cōpositi
onis seu transactionis. valebit. C. d feriis. l. f.
seus dicit q̄ hāc ultimā sīle ꝑ ultū ꝑnūtia
tionis. ff. de exceptio. l. qui testō. ¶ Dz nūquid
tenet sedere audire diebus feriatis quibus
audire potest ex pacto partū ex quo ꝑtes renū
tiauerit. ꝓ. nō. sicut nec iudex. q. hoc pactū
nō ligat arbitrū. vl iudicē. potest tū sīu elit. q.
non quicq̄d iudicis potestatis. ff. d iudi. non
quicquid. ij. q. iij. f. notandū. ꝑ pn. C. quō
et qui iudex. l. i. ff. d pact. vel publicū. ex d fideo
com. si diligenti. vl ī arbitro refert an detū
sit q̄ possit sedere. ut tūc sit ī ei voluntate sed
vl non. an dictū sit q̄ possit. vel ēat sedē. ut
tūc sit obligat ad sedendū. q. sic ꝑtes obligā
tur arbitro. sic ꝑ cis. ar. xvi. q. vlt. d forma
ī. ī primo ergo casu cogit procedere. ī ⁊ non.
ad hoc facit. ff. de iu. lig. verbū oportet. ff. d arbi
tris nō distingue. f. d ostē. ¶ In sūma q̄z illud
nō est obmittendū. nā si aliqui sponte d ei cō
sensu consentiāt coram ep̄o litigare. ipse mora
valebit. vl ⁊ si sit alter ꝑte absente. ⁊ habē
fuisset q̄d alterā ꝑte absente posset sīmare.
uti detinerētur. dico q̄ nō valet q̄ actū est.
d auctē ꝑ. l. i. f. k. ex d sponsa lib. cū locū. ⁊ d
pcur accedens. ¶ Q̄d si arbit. pnūtiauit alter
ꝑte absente. et sic nō valet ut dixi. nec iudex
ampliꝰ pnūtiare. vl pars adiuta nō iudex q̄d p
nūtiet p. l. ff. d re iudi. iudex. nūquid dz iterū
pnūtiare. et iudē q̄ sic. q. hoc licet ordinari?
ut. C. d acātē. si a cōtrahēte absentib? C. quō et
qui iudex si ꝓsent. licet sit secus in iudice del. ut
. e. t. si ut ꝓpōs. ꝛ. d. of. del. in litēs. an qui
arbit. cōpromit. ⁊ ꝓ. ꝓ ub. q̄d iterū dz pnūtia
are. q. nō dū tulit sīnē. ut. ff. d arbitris. quid tū.
l. quale. ar. ē. nā si iuꝰ abstuit sīnā nō tenuit
tū qui nō ueit mādat ꝑ pēnā. Cū nō potest āplꝰ
iudicare. nisi sit dictū q̄ pēna plures cōmit
tatur. ut. ff. e. si quis rem. l. si duo. f. k. ⁊ si forte
die feriata pnūtiassē altera ꝑte absente. q. tūc
nō cōmisisset. cēt aptōre cōgendus ut adhuc
dicēt. vl dic ut. 9. x. ⁊ ꝑ ꝑmissū. ¶ Dz quid
si arbit. pnūtiet ꝓ absente. nūquid absens ꝑ
tet pēnam. si ꝓsens nō pareat sīnē. ꝓ. sic. ab
surdū ei ēet ut actor ueiat ē ea. ꝛ. ut. C. d iu
ris. generalē vn sepe euenit. q. si qui petit ex
cludi potest exceptē. nō tū est qui opponat. ut
. C. d transact. ubi. C. d consti. pec. aut. ē. et ita
licet hic nō hāt act. mero iure. tū nō ē qui obi
ciat exceptē. ꝑterea sīnā lata. p iudice sine tu
tor. aut. valet. ut. C. d pcur. nō eo. ⁊ dic q̄d
ꝓsens potest euadere. ꝓ. ꝓ. iudē. ⁊ tu. ⁊ adiuti m pēnā. q. nō ueiti. ⁊ sic pterit
compensare. cū generalē dicat lita ꝓ. l. q. sīnā
uno absente lata nō valet. nō est generaliter
intelligenda. ut. xix. di. liro manor. ⁊ q. cōpromi
ssū nō dz claudicare. ut. ff. d arbi. sicū dies. ⁊ ti. l.
non distingue. f. si seruus. sicut nec iuditū. ut
ex ea d exceptē. cū mt. f. ub. ⁊ iude. 9. f. exceptē.
ādi. ¶ Dz pōe arbit. nocte pcedente an die sta
tutā decedit. pars uero que nō ueit ad diem
nō mouerat tūc se d loco suo. ⁊ certū est. q. d a
modo nō poterat ueire die assignata. q̄ritur
utrū meidat ꝑ pēnā. ⁊ ut q̄ sic. ar. ff. d ū. o. in
sīlā. l. cū stipl̄atus sim q. peculo. o. d of. d. cā ad
uersary nō interlit. ar. ff. si quis iuꝰ uoca. nō
ierit. l. ij. f. k. iude. j. d exper. f. k. x. tu aut. te iurisdictione
omnis iudicat ꝛ.
¶ Expedito tractatu de iudiciis. utile est. ut de
eo. iuris dictione discutiamus. est aut iuris dictio
potestas d publico ꝑ iudicū. ⁊ q̄dz ē ordi
naria. q̄dz delegata. ordinaria est q̄ a papa vl ꝑ pa
tore vl alegē. vl ab vniuersitate cōcessē. q̄d ꝑ
sequere. ut. 9. ꝑ titulo d iudice ordinario. fe. or
dinaria dz iuris dictio que generalē se extendit
ad omis cās ī solo territorio. ff. d ū. lig. si pu
pillus. f. territorium. ⁊ vi. q. v. c. i. ij. q. iij. lic.
ꝑ regul. ad fine. ff. de iur. o. iudi. l. ij. del. gra
ta est q̄ a principe tem andē spālitē. ad unam
vl plres cās. ff. e. l. more. ex d of. del. q̄m. ⁊ c. sup.
⁊ c. pastoralis. ¶ Ipse dicit iuris dictio. a diffini
tione q̄d est ius ꝓtestas. xx. di. f. i. alio m
dicitur iuris dictio iudicis dandi licentia. ut. ff.
d iuris. o. iudi. l. ij. mū. ¶ Dividit aut iuris
dictio. q. alia est plena. alia semi plena iuris